Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪДА

6 май 2014 година*

„Бързо производство“

По дело C-181/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Германия) с акт от 8 април 2014 г., постъпил в Съда на 14 април 2014 г., във връзка с наказателното производство срещу

G,

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪДА

предвид предложението на съдията докладчик J. Malenovský,

след изслушване на генералния адвокат Y. Bot,

постанови настоящото

Определение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на понятието „лекарствен продукт“ по смисъла на член 1, точка 2, буква б) от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3), изменена с Директива 2004/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. (ОВ L 136, стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 116, наричана по-нататък „Директива 2001/83“).

2 Запитването е отправено във връзка с наказателно производство срещу G, който е обвинен в това, че е продавал растителни смеси, съдържащи в частност синтетични канабиноиди, които към меродавния за главното производство момент не са попадали в приложното поле на германския Закон за упойващите вещества (Betäubungsmittelgesetz).

3 На първа инстанция Landgericht Itzehoe (Германия) осъжда G и му определя наказание лишаване от свобода за срок от четири години и половина и глоба в размер на 200 000 EUR. В мотивите за присъдата този съд приема, че продажбата на въпросните смеси представлява пускане на пазара на рискови лекарствени продукти по смисъла на член 5, параграф 1 и член 4, параграф 17 от германския Закон за лекарствените продукти (Arzneimittelgesetz) и че съответно деянието на G осъществява състава на престъплението по член 95, параграф 1, точка 1 от този закон.

* Език на производството: немски.

4 G подава ревизионна жалба пред запитващата юрисдикция.

5 При тези обстоятелства Bundesgerichtshof решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 1, точка 2, буква б) от Директива 2001/83 […] да се тълкува в смисъл, че вещества или комбинация от вещества по смисъла на тази разпоредба, които само променят физиологичните функции на човека, тоест без да ги възстановяват или коригират, могат да се считат за лекарствен продукт само когато от тях има терапевтична полза или, при всички случаи, предизвикват положителна промяна на физиологичните функции? Поради това вещества или комбинация от вещества, които се употребяват заради психоактивното им въздействие, водещо до състояние на интоксикация, и освен това при всички случаи са вредни за здравето, изключени ли са от понятието за лекарствен продукт по Директивата?“.

6 С отделен акт от 8 април 2014 г. запитващата юрисдикция иска от Съда да приложи спешното преюдициално производство, предвидено в член 107 от Процедурния правилник на Съда.

7 Запитващата юрисдикция обосновава искането си с това, че ако Съдът отговори утвърдително на преюдициалния въпрос, няма да има основание да се търси наказателната отговорност на G за извършеното от него деяние, поради което би се оказало, че е неоснователно задържан.

8 С акт от 15 април 2014 г. трети състав на Съда решава, че няма основание да уважи искането на запитващата юрисдикция настоящото дело да се разгледа по реда на спешното преюдициално производство по член 23а от Статута на Съда на Европейския съюз и член 107 от Процедурния правилник, тъй като Директива 2001/83, чието тълкуване е поискано, е приета на основание на член 95 ЕО, понастоящем член 114 ДФЕС, който спада към част трета, дял VII от Договора за функционирането на ЕС. Спешното преюдициално производство обаче може да се прилага единствено за преюдициални запитвания, които повдигат един или няколко въпроса, отнасящи се до областите по част трета, дял V от този договор.

9 Въпреки това, съгласно член 105, параграф 1 от Процедурния правилник, когато естеството на делото изисква то да бъде разгледано в кратки срокове, след изслушване на съдията докладчик и генералния адвокат председателят на Съда може по изключение служебно да реши съответното дело да бъде разгледано по реда на бързото производство, предвидено в член 23а от Статута на Съда и член 105, параграф 1 от Процедурния правилник.

10 В настоящото дело от акта за преюдициално запитване личи, че по-нататъшното задържане на G зависи единствено от отговора на преюдициалния въпрос, отправен от запитващата юрисдикция. Член 267, четвърта алинея ДФЕС обаче предвижда Съдът да се произнася в най-кратък срок, ако висящото дело пред националния съдебен орган е свързано със задържано лице.

11 При тези обстоятелства следва да се приеме за установено, че естеството на настоящото дело предполага да бъде разгледано в най-кратки срокове.

12 Ето защо трябва служебно да се определи дело C-181/14 да бъде разгледано по реда на бързото производство.

По изложените съображения председателят на Съда:

Служебно определя дело C-181/14 да бъде разгледано по реда на бързото производство, предвидено в член 23а от Статута на Съда на Европейския съюз и член 105, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда.

Подписи